

Bij de opkomst van technieken die andere technieken kunnen verdringen, moet je als bestaande partij goed je kop erbij houden. Een voor de Techni-Show genomineerde 3D-metaalprintspecialist (zie het artikel over de ESEF/Techni-Show in deze editie) heeft zijn hoofd maar vast laten repliceren. Snel een enkel reserve-onderdeel bijmaken voorziet in de offshore in een behoefte, en unieke onderdelen zoals de kop voor een heupimplantaat links onder zijn al in de markt.

De Romeinen komen!!!

Mijn jeugd stond in het teken van twee oorlogen. De Tweede Wereldoorlog, waarvoor ik mijn slaapkamer had omgebouwd tot een doorlopend diorama van de Kanaalkust tot Moskou of van Singapore tot Pearl Harbour. Afhankelijk van welk strijdtoneel aan de beurt was. De andere was de Koude Oorlog. "De Russen komen!" Nou, ik wist wat het betekent als de Russen komen. Rolrupsende tankdivisies die door de steppen klotsen. Mijn matras had ik alvast op zolder gelegd.

Maar op de nieuwjaarsborrel van de Vereniging Industrieel Oppervlaktebehandelend Nederland V-ION, voorheen Vereniging voor Oppervlaktetechnieken van Materialen VOM, waren het de Romeinen die kwamen! De kersverse voorzitter Rik van Thiel wist een gloedvol betoog af te steken over het Romeinse Rijk. Hij had net een boek van ruim zeshonderd pagina's gelezen (ik dacht natuurlijk dat hij het VOM Vademecum Oppervlaktetechnieken bedoelde, maar dat kent hij met zijn staat van dienst al uit zijn hoofd volgens mij). Zijn samenvatting: gezamenlijke doelen, goede organisatie, betere techniek dan je concurrenten (zowel wapens als tactieken), en de bereidheid er de handen voor uit de mouwen te steken. Na vele jaren trouwe dienst kreeg een Romeinse militair als pensioen een stukje land. Na de vele omzwervingen langs bedreigde of juist te veroveren gebieden wist je wel een voorkeur aan te geven, natuurlijk. Hoe beter je prestaties, hoe hoger je rang en dus hoe beter je stukje grond. Dat werkte prima, zeker omdat in de veroverde gebieden de beste werktalenten als slaaf meegenomen konden worden voor dienst in de welvaartsmaatschappij.

Toen de Romeinen door de rijkdom steeds minder zin hadden zich in te spannen en er allerlei politieke steekspelen de boventoon gingen voeren, zakte de boel in elkaar. Hoewel het oostelijke deel (Byzantium/Constantinopel, thans Istanbul) het nog duizend jaar langer uithield met dezelfde methoden!

De tweede toespraak gaf de goede verstaander ook goede moed. Met Egbert Stremmelenaar heeft de vereniging een directeur die een publieke speech kan afsteken die een horizonbreed trendoverzicht geeft. Zijn opa zat in de kolen, maar met de opkomst van aardgas was dat gauw einde oefening. Maar een andere kolenhandelaar uit dezelfde tijd wist een kolenbedrijf om te bouwen naar een wereldmarktleider in gebotteld gas waar nu tienduizenden mensen werken en miljarden omzet worden gemaakt. Het is maar in hoeverre je de kansen ziet van een naderende omwenteling. Wie Egbert Stremmelenaar naderhand te spreken heeft gekregen, heeft kunnen ontdekken dat het stroomlijnen van (internationale) toeleveringsketens een van zijn expertises is. Een aanwinst voor het vakgebied oppervlaktetechniek dus!

En wat leren wij van deze historische en wereldwijde bespiegelingen? Je kunt zover naar voren kijken als je naar achteren kunt kijken, zei Churchill al. Inderdaad, de heroprichting van de Joodse staat bijvoorbeeld – waar de Romeinen de grootste mot hadden om die eronder te houden destijds – is in het licht van drieduizend jaar wereldgeschiedenis te zien. Ik kan maar een kleine twintig jaar terugkijken in dit vakgebied. Maar opmerkingen als "alles wordt toch kunststof" of "bruggen bestaan alleen nog uit beton" weerhouden mij niet van een optimistische kijk op de metaaloppervlaktebehandeling. Je kunt kaatsen door te zeggen: "Bruggen worden van kunststofcomposiet en dat begint met het aanbrengen van de oppervlaktelaag in de mal." Je kunt vanuit je eigen vak reageren door te zeggen: "Staal heeft de toekomst vanwege slank en sterk bouwen en de gasdichtheid onder hoge druk. En dankzij de hedendaagse conserveertechnieken blijft die markt behouden, net als het staal zelf."

Je kunt ook zeggen: "Laat maar komen." Een echt 'destructieve creatie' is het 3D-printen: consumenten hebben straks thuis nylondraadsmelttertjes die met gedownloadte ontwerptekeningen alles maken wat je maar wilt. Waar blijft dan de productie-industrie?

Op de persconferentie van de ESEF-Techni-Show sprak ik een 3D-metaalprintspecialist. Mijn vragen over de oppervlaktegesteldheid, levensduurbepaling enzovoort maakten duidelijk dat er weer een nieuwe wereld voor de oppervlaktetechniek opengaat! Dus die extra duizend jaar van het Byzantijnse Rijk kunnen we vast bijschrijven, als we althans goed georganiseerd zijn, gezamenlijke doelen hebben, de betere technieken en methoden te bieden hebben, en bereid zijn de handjes te laten wapperen. Dan zijn die productieketens gezamenlijk te optimaliseren.

Inderdaad Winston: je kunt zover vooruitkijken als je kunt terugkijken!

Edward Uittenbroek,
hoofdredacteur Oppervlaktetechnieken.
Oppervlaktetechnieken@CoatingKennisTransfer.com
www.Oppervlaktetechnieken.com